

SARNI (7) *ai*

a *jasne*.

sg m G sarni(e)go (1). ◊ *f N sarniã* (1). ◊ *A sarniã* (1). ◊ *n N sarni(e)* (2). ◊ *pl N subst sarni(e)* (2). ◊ [G sarnich.]

Sł stp: siarni, Cn notuje, Linde XVII w.

Przymiotnik od „sarna” lub „sarn” (7) :

1. *Od znac. ‘sarna europejska’ lub ‘samiec sarny europejskiej’* (7) :

a. *Będący częścią lub pochodzący od sarny* (4) : Mięfo Ielenie od nakażenia zdrowia człowieczego zachowawa, y też farnie (ale gdy ieft świeże) *FalZioł* V 64, I 95 d; [panewek małych 1, wielgich 6; kocielki 2, główek sarnich z rożkami 12, zbanków glinianych 17 *InwMieszcz 1572 nr 176*].

W połączeniu szeregowym (1): Tákież wżytki mięfá ftáre Wołowe/ Ielenie/ Sárnie/ Záięcze/ y innych wżyftkich niedobre/ ábowiem fã twárde/ fúche/ źimne á niezdrowe. *SienLek* 6v.

Wyrażenie: »skora sarnia« (1): *Nebrides* – Skora ieleniã albo farniã. *Calep* 692a.

b. *Uczyniony przez sarnę* (1) : Yáko ktoby fládu záyęczege á fárnyego nyeznał/ tákby rychło ná wilká álbo liźkę tráfił *KromRozm III* B8.

c. *Używany do łowienia saren* (2) : *RejZwierc* 97v; Sieci farnie y infze wfelákie polne/ naprzod máiã bydź w dobrym zãwárciu/ pod iednego kluczem/ rządnie chowáne *GostGosp* 20.

2. [Od znac. ‘gazela dorkas’ a. ‘samiec gazeli dorkas’; *qui ex dorcade est Cn*: Dwie pierśi twoie iáko dwoie farniãt (abo) blizniãt fárnich [*sicut duo hinnuli gemelli caprae*]. *BudBib Cant* 7/3.]

MN